

Altres vegades debém tancar las planas d' aquesta secció ab una mala nova; la de la mort de 'n Francisco Roqué.

Després de lo dit per lo Sr. Campillá en altre lloch d' aquest núm. 1, sols nos re ta afegir qu' ens asociém de tot cor al dolor sentit per la seva familia á la que transmetém l' expressió de nostre condol.

A la memoria de n' Enrich Lalaux ¹⁾

En mitx d' aquesta calma solitaria,
en mitx d' aquesta pau silenciosa
profanant ta ignorada somnolencia
un tribut d' amistat, vinch á rendirte.
Y ajonollat devant de los teus ossos
una pregaria aixeca la meva ánima
perque hont l' Amor y la Justicia regnan
gosis lo que aquí baix cerquém debades
el benestar, felicitat y ditxa.

Que 'm plau aquesta quietut dolcíssima
que 'm parla de mil cosas ja passadas.
Sembla qu' aquí 'hont sols la Mort impera
més claras se 'm presentin las imatjes,
que sentí ton parlar, talment que 't veji
amich entre 'ls amichs, cor gran y noble,

Que 'm plau aquest silenci funerari
per venirhi á somniar, pera evocarne
los mil recorts qu' en época llunyana

(1) Recort d' una visita al cementeri de Paco.

sellá en los nostres cors amistat santa,
flor mústia y seca avuy, qu' encara guarda
son flayre delicat de passats dias.

Com t' envejo amich meu! Jo que voldria
fugir d' aque ta vida miserable
en que l' home febrós tant sols s' agita
entre un mar de passions que 'l cor desgarran
entre odis y rancunias que 'l corsecan
entre falsos plahers que l' aniquilan.

Y avuy en que la dignitat y l' honra
venen á ser tant sols paraulas vanas,
com t' en deus riurer d' aquest mon indigne
ab quin profóns despreci deus mirartel
tu, qu' un deute d' honor que t' exigiren
ab la vida, y al acte satisferes.

Aden amich del cor, ta eterna estada
li prech á nostre Deu que t' fassi grata;
que quí sembrá tant sols en esta terra
amor á sos semblants y afeccions santas,
just es de que disfruti de la ditxa
'hont sols hi regna la Virtut Suprema.

Adén amich del cor. Qu' eixa pau santa
qu' eix misteri y quietut que t' embolcallan
puguís gosar per sempre.
Jo m' entorno, á viurer y á lluytar
á ser un més de la ciutat odiada
'hont per damunt de sas altivas cúpulas
hi flota 'l baf de la discordia insana,
'hont los nostres germans son butxins nostres,
'hont sols impera
igual que á tot arréu, la pura farsa.

Adeu amich Lalaux, fins á reveure.

ALFONS VELASCO.

